

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném 25. listopadu 2022 v Brně v senátu složeném z předsedy Mgr. Dušana Beránka a přísedících RNDr. Ludmily Nezhybové a Luďka Moudrého

takto:

I

obžalovaní

1. J. K., nar. XXXXX, okres XXXXX, trvalého pobytu XXXXX, okres Hodonín, nyní vykonávající trest odnětí svobody ve Věznici XXXXX,

2. L. M., nar. XXXXX, trvalého pobytu v XXXXX, nyní bytem v XXXXX, doručování do datové schránky XXXXX,

jsou vinni, že

obžalovaní J. K. a L. M. společně:

I. nejméně od 15. 10. 2020 do 23. 10. 2020 ke škodě I. K., nar. XXXXX, trvalého pobytu v XXXXX

J. K. získal kopie občanského průkazu a řidičského průkazu I. K. a údaje k jeho platební kartě č. XXXXX vydané Komerční bankou, a.s. (dále jen Komerční banka), k bankovnímu účtu I. K. č. XXXXX,

dále si obžalovaní opatřili SIM kartu telefonního čísla XXXXX, které poškozený uvedl v bance jako svoje kontaktní telefonní číslo a číslo pro zaslání aktivačních kódů, PIN kódů a autorizačních SMS zpráv, a to tím způsobem, že operátorovi tohoto telefonního čísla, společnosti SAZKA, a.s. (dále jen Sazka), dne 15. 10. 2020 zaslali zfalšovaný protokol o trestním oznámení, z něhož vyplývalo, že došlo k odcizení mobilního telefonu včetně uvedené SIM karty, a požádali o přenos uvedeného telefonního čísla na nově zakoupenou SIM kartu s telefonním číslem XXXXX, čemuž společnost Sazka s ohledem na doložený protokol o trestním oznámení vyhověla, původní SIM kartu deaktivovala a číslo přenesla na SIM kartu pořízenou obžalovanými.

Poté L. M. po dohodě s J. K. opakovaně telefonoval na linku Komerční banky z takto získaného telefonního čísla XXXXX a vydával se za I. K., přičemž tuto identitu a oprávněnost přístupu k účtu potvrzoval údaji z osobních dokladů poškozeného a z jeho platební karty. Na základě toho pracovníci banky nabyli dojmu, že jedná se skutečným majitelem bankovního účtu č. XXXXX I. K. a obžalovanému L. M. umožnili dne 19. 10. 2020 provést tokenizaci platební karty, tedy nahrazení čísla platební karty poškozeného bezpečnostním tokenem k internetovým a mobilním transakcím, a dne 20. 10. 2020 mu umožnili online přístup k účtu prostřednictvím aplikace Mobilní banka, kterou obžalovaní společně zprovoznili v bankomatu v Brně na ulici Vídeňské, čehož následně využili k neoprávněnému nakládání účtem I. K..

Z účtu I. K. prostřednictvím tokenizované platební karty dne 19. 10. 2020 zaplatili u společnosti Alza.cz a.s. **399 Kč** a u společnosti La Speranza **460 Kč**, dále vybrali z bankomatů Komerční banky v Brně dne 20. 10. 2020 na ulici Vídeňské **10 000 Kč**, **50 000 Kč** a **40 000 Kč**, dne 21. 10. 2020 vybrali z bankomatu ČSOB, a.s., na ulici Olomoucké **50 000 Kč** a téhož dne vybrali z bankomatu Air Bank na ulici Tkalcovské **2 000 Kč**, přičemž část výběrů provedli společně a další část provedl L. M., který takto získané finanční prostředky předal J. K..

Dále dne 21. 10. 2020 L. M. založil prostřednictvím internetových stránek společnosti mBank S.A., organizační složky (dále jen mBank) na jméno poškozeného I. K. za využití údajů z jeho osobních dokladů a přístupu k jeho účtu u Komerční banky bankovní účet č. **XXXXX**, **k němuž si nechal zřídit dvě platební karty,**

přičemž na tento účet postupně převedl z účtu poškozeného č. XXXXX další finanční prostředky, a to prostřednictvím aplikace Mobilní banka a zčásti též na základě dalších telefonátů na linku Komerční banky, v rámci nichž zajistil navýšení limitu pro některé převody, a konkrétně takto dne 21. 10. 2020 převedl 10 Kč, 49 000 Kč a 1 000 000 Kč a dne 23. 10. 2020 1 500 000 Kč.

L. M. následně za využití platebních karet, vydaných na jméno poškozeného k bankovnímu účtu č. **XXXXX**, **ve dnech 22. 10. 2020 a 23. 10. 2020 vybíral z bankomatů v Brně peněžní hotovost, a to až do zablokování účtu, a takto získanou hotovost předal J. K..**

Tímto způsobem oba obžalovaní za využití omylu pracovníků Komerční banky z účtu č. XXXXX neoprávněně odčerpali ke škodě I. K. finanční prostředky v celkové výši **2 701 869 Kč**, které použili pro svojí potřebu, a současně veškeré převody z účtu provedli po překonání bezpečnostních prvků v systému Komerční banky a na základě neoprávněného vstupu do internetového bankovníctví k účtu poškozeného, obžalovaní J. K. a L. M. společně:

II. nejméně od 12. 8. 2020 do 9. 11. 2020 J. K. opatřil dva falzifikáty občanského průkazu Spolkové republiky Německo č. XXXXX, na kterých byly uvedeny osobní údaje M. Ch. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, kdy jeden průkaz nechal opatřit fotografií neztotožněného muže a druhý fotografií obžalovaného L.M.,

a od 12. 8. 2020 pod falešnou identitou J. N., jako údajného zástupce M. Ch. K., jehož totožnost doložil zasláním kopie falešného průkazu s fotografií neztotožněného muže, jeho jménem zakoupil od společnosti XXXXX (dále jen jako XXXXX) společnost XXXXX (dále jen jako XXXXX) a opatřil dokumenty potřebné k převodu obchodního podílu a změně ve funkci jednatele, a to včetně čestného prohlášení, smlouvy o převodu podílu a plné moci, které měl podepsat M. Ch. K., avšak ve skutečnosti je podepsal nezjištěný muž, který podpis na těchto dokumentech nechal ověřit dne 24. 8. 2020 na pobočce České pošty, s.p., v Humpolci, a to na základě předložení padělaného občanského průkazu Spolkové republiky Německo č. XXXXX,

příčemž tyto falešné dokumenty následně doručil společnosti XXXXX, která na jejich podkladě zajistila sepsání notářského zápisu NZ XXXXX, který byl vyhotoven dne 25. 8. 2020 notářem Mgr. Erikem Mrzenou sídlem v Praze 3 - Vinohradech, Písecká 2341/20, a na základě něhož byl obchodní podíl ve společnosti XXXXX převeden na M. Ch. K., který byl současně jmenován jednatelem této společnosti, a to bez jeho vědomí a souhlasu, přičemž notář Mgr. Erik Mrzena téhož dne provedl zápis těchto změn do obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze.

Následně J. K. pod falešnou identitou J. N., jako údajného zástupce M. Ch. K., dohodl u společnosti XXXXX (dále jen jako XXXXX) poskytnutí úvěru pro společnost XXXXX a jeho zajištění nemovitostmi ve vlastnictví M. Ch. K., přičemž v souvislosti s tím zaslal společnosti XXXXX prostřednictvím e-mailu řadu dokladů včetně podnikatelského záměru, desítek fotografií nemovitostí a znaleckého posudku na jejich hodnotu,

a poté dne 29. 10. 2020 odjel do Prahy společně s L.M., který se při jednání s pracovníky společnosti XXXXX vydával za M. Ch. K., vystupoval jako jednatel společnosti XXXXX a prokazoval svou totožnost padělaným občanským průkazem Spolkové republiky Německo č. XXXXX a pod touto totožností, bez vědomí a souhlasu M. Ch. K., podepsal smlouvu o úvěru č. XXXXX, na základě níž se společnost XXXXX zavázala poskytnout společnosti XXXXX úvěr v celkové výši 7 210 008 Kč, který měl být vyplacen na bankovní účet společnosti XXXXX č. XXXXX, který zřídil L. M. pod falešnou identitou M. Ch. K.,

a smlouvu o zřízení zástavního práva k nemovitým věcem, na základě níž zřídil ve prospěch společnosti XXXXX zástavní právo k nemovitostem ve vlastnictví M. Ch. K., a to k pozemku parcelní č. XXXXX, jehož součástí je rodinný dům č.p. XXXXX, a pozemku parcelní č. XXXXX, zapsaných na listu vlastnictví č. XXXXX pro katastrální území Luhačovice, a to katastrálním úřadem pro Zlínský kraj, Katastrálním pracovištěm Valašské Klobouky.

J. K. dne 2. 11. 2020 podal u Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, Katastrálního pracoviště Valašské Klobouky, návrh na vklad zástavního práva k nemovitostem ve vlastnictví M. Ch. K. ve prospěch společnosti XXXXX, na základě něhož katastrální úřad zahájil řízení vedené pod sp. zn. V-2664/2020-737,

a dne 3. 11. 2020 L. M., vystupující opět na základě falešného dokladu jako M. Ch. K., podepsal v sídle společnosti XXXXX dodatek č. 1 ke smlouvě o úvěru č. XXXXX, na základě něhož měl být úvěr vyplacen na bankovní účet společnosti XXXXX č. XXXXX, který založil L. M. rovněž pod falešnou identitou M. Ch. K.,

příčemž na základě uzavřené úvěrové a zástavní smlouvy a po doložení podání návrhu na vklad zástavního práva společnost XXXXX vyplatila dne 3. 11. 2020 společnosti XXXXX první část úvěru ve výši 2 000 000 Kč, a to na bankovní účet č. XXXXX,

a L. M. tuto částku následně od 3. 11. 2020 do 9. 11. 2020 prostřednictvím platebních karet vydaných k tomuto účtu vybral v hotovosti z různých bankomatů v Brně, Uherském Hradišti a Trenčíně, a vybrané prostředky si rozdělil s J. K., přičemž ke vkladu zástavního práva k nemovitosti ve vlastnictví M. Ch. K. a k vyplacení zbývající části úvěru ve výši 5 210 008 Kč nedošlo v důsledku opatření provedených Policií ČR.

Tímto jednáním obžalovaní způsobili společnosti XXXXX škodu 2 000 000 Kč a pokusili se způsobit další škodu 5 210 008 Kč,

obžalovaný J. K. sám

III. nejméně od 15. 3. 2021 do 1. 6. 2021 obstaral falešný občanský průkaz č. XXXXX a falešný řidičský průkaz č. XXXXX, oba na jméno O. Š., nar. XXXXX, trvalého pobytu v XXXXX, opatřené fotografiemi L.M., kterému tyto doklady předal, a založil e-mailovou schránku XXXXX,

a dále si z obchodního rejstříku zajistil informace ke společnosti XXXXX, IČ XXXXX (dále jen jako XXXXX), jejímž jednatelem je O. Š., a výpis z katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrálního pracoviště Praha k nemovitostem zapsaným na listu vlastnictví č. XXXXX pro katastrální území XXXXX, a to k pozemku parcelního č. XXXXX o výměře 130 m² vedeném jako ostatní plocha a pozemku parcelního č. XXXXX o výměře 1 634 m² vedeném jako zahrada, jejichž vlastníkem je společnost XXXXX, a které měly hodnotu 27 milionů Kč,

přičemž měl v úmyslu tyto dokumenty použít k tomu, že jménem O. Š. nebo společnosti XXXXX uzavře s přesně nezjištěnou společností smlouvu o úvěru na částku nejméně 12 000 000 Kč, při jejímž sjednávání měl za O.Š. vystupovat na základě padělaných dokladů L. M. a tento úvěr neoprávněně zajistí zástavním právem na nemovitostech ve vlastnictví společnosti XXXXX, přičemž vyplacené finanční prostředky použije pro svoji potřebu a úvěr nebude ani zčásti splácet, čímž způsobí této společnosti škodu nejméně 12 000 000 Kč,

a L. M. za tímto účelem dne 15. 3. 2021 zajistil u společnosti XXXXX (dále jen jako XXXXX) zřízení webhostingu pro doménu vzkk.cz na jméno O. Š., založil e-mailové schránky XXXXX, **XXXXX a XXXXX**, **téhož dne informace k nim včetně hesel zaslal J. K.**, a pod jménem O. Š. komunikoval minimálně s P. B. zabývajícím se zprostředkováním půjček a úvěrů,

přičemž ze schránky XXXXX byla následně zaslána na e-mailovou adresu XXXXX rozvaha, výkaz zisku a ztrát a příloha k účetní závěrce společnosti XXXXX za rok 2019 a kopie padělaných dokladů na jméno O.Š. s fotografií L.M., a ze schránky XXXXX byla vedena komunikace týkající se založení bankovního účtu u mBank a.s. na jméno a další osobní údaje O. Š.

přičemž k dalšímu jednání směřujícímu k uzavření úvěrové smlouvy nedošlo, neboť J. K. byl zadržen policejním orgánem dne 1. 6. 2021 a následně vzat do vazby,

obžalovaný J. K. sám

IV. nejpozději dne 10. 10. 2020 si opatřil elektronické kopie občanského průkazu č. XXXXX a řidičského průkazu č. XXXXX na jméno *J. D., nar. XXXXX*, trvale bytem XXXXX,

a následně podal u několika společností žádosti o úvěry, v nichž vystupoval neoprávněně pod totožností J.D. a jako přílohy k žádostem připojoval kopie těchto dokladů, případně smyšlená potvrzení o výši příjmu či falešné doklady k údajným účtům J.D., přičemž měl v úmyslu získané finanční prostředky použít pro svoji potřebu a poskytnuté úvěry ani zčásti nesplácet, a konkrétně tak učinil v těchto případech:

1. dne 10. 10. 2020 podal, za užití osobních dokladů na jméno J.D., elektronicky žádost u Hello bank o poskytnutí spotřebitelského úvěru od společnosti XXXXX č. XXXXX na částku **150 000 Kč**, která byla z důvodu nesplnění podmínek zamítnuta a požadované prostředky nebyly poskytnuty, takže *společnosti XXXXX, odštěpný závod, IČ: 038 14 742, se sídlem Karla Engliše č. p. 3208, 150 00 Praha (dále též jen jako „BNP Paribas“)* nebyla způsobena žádná škoda,
2. dne 10. 10. 2020 hodlal zakoupit prostřednictvím e-shopu společnosti Alza.cz dvoje hodinky Samsung Galaxy Watch 3 v celkové prodejní ceně **24 059 Kč**, kterou chtěl následně uhradit, za užití osobních dokladů na jméno J.D., elektronickým uzavřením smlouvy o poskytnutí spotřebitelského úvěru od společnosti XXXXX č. XXXXX s úvěrovým rámcem ve výši 70.000 Kč, avšak žádost o poskytnutí úvěru byla z důvodu nesplnění podmínek zamítnuta a požadované prostředky nebyly poskytnuty, takže společnosti XXXXX nebyla způsobena žádná škoda,
3. dne 10. 10. 2020 hodlal zakoupit prostřednictvím e-shopu společnosti Alza.cz hodinky Samsung Galaxy Watch 3 a pračku se sušičkou zn. LG v celkové prodejní ceně **31 579 Kč**, kterou chtěl následně uhradit, za užití osobních dokladů na jméno J.D., elektronickým uzavřením smlouvy o poskytnutí spotřebitelského úvěru od společnosti XXXXX č. XXXXX s úvěrovým rámcem ve výši 60.000 Kč, avšak žádost o poskytnutí úvěru byla z důvodu nesplnění podmínek zamítnuta a požadované prostředky nebyly poskytnuty, takže společnosti XXXXX nebyla způsobena žádná škoda,
4. dne 12. 10. 2020 zakoupil prostřednictvím e-shopu společnosti XXXXX pračku se sušičkou zn. Hoover v prodejní ceně **17 661 Kč**, kterou následně uhradil, a to za užití osobních dokladů na jméno J.D., elektronickým uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru č. XXXXX se společností XXXXX, a to na částku odpovídající prodejní ceně zboží, přičemž takto získané zboží převzal, užil pro vlastní potřebu a úvěr ani částečně nesplatil, čímž způsobil *společnosti XXXXX, IČ: XXXXX*, škodu ve výši 17 661 Kč,
5. dne 12. 10. 2020 podal, za užití osobních dokladů na jméno J.D., elektronicky žádost u Hello bank o poskytnutí spotřebitelského úvěru od společnosti XXXXX č. XXXXX na částku **50 000 Kč**, která byla z důvodu nesplnění podmínek zamítnuta a požadované prostředky nebyly poskytnuty, takže společnosti XXXXX nebyla způsobena žádná škoda,
6. dne 12. 10. 2020 v 09:23 hodin podal, za užití údajů z dokladů na jméno J.D., elektronicky žádost u společnosti Home Credit a.s. o uzavření úvěrové smlouvy XXXXX a poskytnutí úvěru ve výši **15 000 Kč**, která byla zamítnuta a požadované prostředky nebyly poskytnuty, takže společnosti *Home Credit a.s., IČ: 269 78 636, se sídlem Nové sady 996/25, 602 00 Brno (dále též jen „Home Credit“)*, nebyla způsobena žádná škoda,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Koukolová

7. dne 12. 10. 2020 v 09:36 hodin podal, za užití údajů z dokladů na jméno J.D., elektronicky žádost u společnosti Home Credit a.s. o uzavření úvěrové smlouvy XXXXX a poskytnutí úvěru ve výši **15 000 Kč**, která byla zamítnuta a požadované prostředky nebyly poskytnuty, takže společnosti Home Credit nebyla způsobena žádná škoda,
8. dne 14.10.2020 telefonicky požádal, za užití údajů z dokladů na jméno J.D., o uzavření smlouvy o revolvingovém úvěru č. XXXXX na částku **60 000 Kč**, která byla na základě informací od Policie ČR o zneužití těchto dokladů stornována a požadované prostředky nebyly poskytnuty, takže společnosti Home Credit nebyla způsobena žádná škoda,
9. dne 14. 10. 2020 hodlal zakoupit prostřednictvím e-shopu společnosti XXXXX led TV zn. Samsung v prodejní ceně 49 990 Kč, kterou chtěl následně uhradit, za užití dokladů na jméno J.D., elektronickým uzavřením úvěrové smlouvy se společností XXXXX. číslo XXXXX na částku **47 490 Kč**, přičemž žádost o poskytnutí úvěru byla zamítnuta z důvodu podezření na podvodné jednání a požadované zboží nebylo uhrazeno, takže společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, nebyla způsobena žádná škoda,
10. dne 15. 10. 2020 hodlal zakoupit prostřednictvím e-shopu společnosti XXXXX spotřební elektroniku v prodejní ceně 21.480 Kč, kterou chtěl následně uhradit, za užití osobních dokladů na jméno J.D., elektronickým uzavřením úvěrové smlouvy se společností XXXXX č. XXXXX na částku **21 480 Kč**, přičemž žádost o poskytnutí úvěru byla zamítnuta a požadované zboží nebylo uhrazeno, takže společnosti XXXXX nebyla způsobena žádná škoda,
11. dne 15. 10. 2020 podal, za užití dokladů na jméno J.D., elektronicky žádost u Hello bank o poskytnutí spotřebitelského úvěru od společnosti XXXXX č. XXXXX na částku **70 000 Kč**, která byla z důvodu nesplnění podmínek zamítnuta a požadované prostředky nebyly poskytnuty, takže společnosti XXXXX nebyla způsobena žádná škoda,
12. dne 16. 10. 2020 hodlal zakoupit prostřednictvím e-shopu na webových stránkách ispace.cz od společnosti XXXXX zboží v prodejní ceně 25.979 Kč, které chtěl následně uhradit, za užití údajů z dokladů na jméno J.D., elektronickým uzavřením smlouvy o revolvingovém úvěru se společností Home Credit a.s. číslo XXXXX na částku **25 979 Kč**, přičemž žádost o uzavření smlouvy byla zamítnuta na základě informací od Policie ČR o zneužití těchto dokladů a požadované prostředky nebyly poskytnuty, takže společnosti Home Credit nebyla způsobena žádná škoda,
13. dne 18. 10. 2020 v 01:58 hodin podal, za užití údajů z dokladů na jméno J.D., elektronicky žádost u společnosti Home Credit a.s. o uzavření úvěrové smlouvy XXXXX a poskytnutí úvěru ve výši **15 000 Kč**, která byla zamítnuta a požadované prostředky nebyly poskytnuty, takže společnosti Home Credit nebyla způsobena žádná škoda,

a dále si nejpozději dne 18. 10. 2020 neoprávněně opatřil elektronické kopie občanského průkazu č. XXXXX a řidičského průkazu č. na jméno I. K., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, a následně podal dvě žádosti o úvěry, v nichž vystupoval neoprávněně pod totožností I. K. a jako přílohy k žádostem připojoval kopie těchto dokladů, přičemž měl v úmyslu získané finanční prostředky použít pro svoji potřebu a poskytnuté úvěry ani zčásti nesplácet, a konkrétně

14. dne 18. 10. 2020 v 00:10 hodin elektronicky podal, za užití údajů z osobních dokladů na jméno I. K., žádost u společnosti XXXXX o poskytnutí mikroúvěru s úvěrovým rámcem ve

výši **16 000 Kč**, která byla zamítnuta a požadované prostředky nebyly poskytnuty, takže společnosti **XXXXX, IČ: XXXXX, nebyla** způsobena žádná škoda,

15. dne 21. 10. 2020 v 04:46 hodin podal, za užití údajů z osobních dokladů na jméno I. K., elektronicky žádost u společnosti Home Credit a.s. o uzavření úvěrové smlouvy XXXXX a poskytnutí úvěru ve výši **15 000 Kč**, která byla zamítnuta a požadované prostředky nebyly poskytnuty, takže společnosti Home Credit nebyla způsobena žádná škoda,

a svým jednáním tak způsobil škodu ve výši 17 661 Kč společnosti XXXXX s.r.o. a pokusil se způsobit ostatním společnostem škodu ve výši 556 587 Kč, celkem tedy jeho jednání směřovalo ke způsobení škody všem poškozeným ve výši 574 248 Kč,

tedy

obžalovaní J. K. a L. M. v bodu I:

- a) sebe obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku značnou škodu,
- b) padělali platební prostředek v úmyslu použít jej jako pravý a platný,

obžalovaní J. K. a L. M. v bodu II:

- a) dílem při sjednávání úvěrové smlouvy uvedli nepravdivé údaje a způsobili takovým činem značnou škodu, dílem se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že při sjednávání úvěrové smlouvy uvedou nepravdivé údaje a způsobilí takovým činem značnou škodu, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,
- b) dílem padělanou veřejnou listinu užili jako pravou a způsobili takovým činem značnou škodu, dílem se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že padělanou veřejnou listinu užijí jako pravou a způsobilí takovým činem značnou škodu, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný J. K. sám:

- c) uvedl nepravdivé údaje v podkladech sloužících pro zápis do obchodního rejstříku,

obžalovaný J. K. v bodu III:

- a) dopustil se jednání, které záleželo v úmyslném vytváření podmínek k tomu, aby při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu, a to zejména v opatrování a přízpůsobování prostředků a nástrojů ke spáchání trestného činu, přičemž nedošlo k pokusu ani dokonání zvláště závažného zločinu,
- b) opatřil si padělanou veřejnou listinu v úmyslu, aby jí bylo užito jako pravé,

obžalovaný J. K. v bodu IV:

dílem při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil takovým činem větší škodu, a dílem se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že při sjednávání úvěrové smlouvy uvede nepravdivé údaje a způsobil takovým činem větší škodu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

tím spáchali

obžalování J. K. a L. M. v bodu I.

a) zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku,

b) zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku,

obžalování J. K. a L. M. v bodu II.

a) zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku,

b) zločin padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný J. K. sám v bodu II.

c) přečin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 2 alinea první trestního zákoníku,

obžalovaný J. K. sám v bodu III.

a) zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku,

b) přečin padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný J. K. sám v bodu IV.

přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a za to se odsuzují

obžalovaný J. K.

za trestné činy uvedené výše v bodech I, II a IV a za souběžný přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za který byl odsouzen Okresním soudem v Hodoníně původně trestním příkazem č. j. 3T 150/2020-41, který byl vydán 29. 9. 2020 a obžalovanému byl doručen 18. 11. 2020, a po jeho zrušení v důsledku podaného odporu byl za tento trestný čin odsouzen rozsudkem č. j. 3T 150/2020-57 dne 2. 2. 2021 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 7To 92/2021-80 dne 27. 5. 2021,

a za souběžné dva přečiny úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 4 trestního zákoníku spáchané formou organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za které byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně č. j. 3To 79/2022-864 dne 11. 5. 2022, jako soudu odvolacího ve věci Okresního soudu Brno-venkov sp. zn. 30T 7/2018,

podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu do věznic s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku, § 68 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému peněžitému trestu ve výměře 100 denních sazeb po 300 Kč denní sazby, celkem **30 000 Kč**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel na dobu **30 měsíců**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výrok o souhrnném trestu v rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 3To 79/2022-864 z 11. 5. 2022 a výrok o trestu v rozsudku Okresního soudu v Hodoníně č. j. 3T 150/2020-57 z 2. 2. 2021 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 7To 92/2021 z 27. 5. 2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný J. K.

za trestný čin uvedený výše v bodu III

podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu do věznic s ostrahou.

Podle § 70 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku k trestu propadnutí věci, a to

- mobilního telefonu SAMSUNG NOTE 10, identifikační číslo (IMEI) XXXXX, včetně SIM karet č. XXXXX a XXXXX,

- tabletu VISIONBOOK, výrobního čísla XXXXX stříbrné barvy, UMAX T103G, SN:XXXXX, včetně USB flash disku černé barvy Halar 32GB.

Podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá propadnutí náhradní hodnoty, a to

- osobního počítače ALL IN ONE LENOVO, výrobního čísla XXXXX, model F0EY, SN XXXXX, včetně adaptéru,
- tabletu SAMSUNG, identifikačního čísla (IMEI) XXXXX, včetně klávesnice a obalu červené barvy a stylusu.

Obžalovaný L. M.

podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu propadnutí věci, a to

- mobilního telefonu SAMSUNG NOTE 20 identifikačního čísla (IMEI) XXXXX, XXXXX, se SIM kartou Vodafone č. XXXXX a SIM kartou T-mobile č. XXXXX,
- paměťové karty SD card výrobního čísla XXXXX, SD card MICRO SD 64GB.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni nahradit:

- I. K., XXXXX, trvalého pobytu v XXXXX, škodu 2 652 292 Kč 92 h,
- M. Ch. K., nar. XXXXX, bytem ve XXXXX, škodu 12 100 Kč,
- společnosti XXXXX, IČ XXXXX, škodu 2 000 000 Kč včetně úroku z prodlení ve výši 8,25 % ročně od 4. 11. 2020 do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný J. K. povinen nahradit:

- společnosti XXXXX, IČ XXXXX, škodu 17 661 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se společnost XXXXX odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II

Obžalovaný

L. M., nar. XXXXX, trvalého pobytu v XXXXX, nyní bytem v XXXXX, doručování do datové schránky XXXXX,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje

obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně sp. zn. 2KZV 40/2021 za skutek spočívající v tom, že společně s obžalovaným J. K., nar. XXXXX, nejméně v době od 15. 3. 2021, L. M. do 26. 4. 2021 a J. K. do 1. 6. 2021, po společné dohodě a se společným záměrem neoprávněně se obohatit ke škodě úvěrové společnosti, které uvedou nepravdivé informace o žadateli o úvěr a tento úvěr neoprávněně zajistí nemovitým majetkem cizí osoby,

J. K. obstaral falešný občanský průkaz č. XXXXX a falešný řidičský průkaz č. XXXXX, oba na jméno O. Š., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, opatřené fotografiemi L.M., kterému tyto doklady předal, a založil e-mailovou schránku XXXXX,

a dále si obvinění z obchodního rejstříku zajistili informace ke společnosti XXXXX, IČ:XXXXX, se sídlem XXXXX (dále též jen jako „XXXXX“), jejímž jednatelem je O. Š., a výpis z katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha, k nemovitostem zapsaným na LV č. XXXXX pro katastrální území XXXXX, a to k pozemku parcelní č. XXXXX o výměře 130 m², vedeném jako ostatní plocha, a pozemku parcelní č. XXXXX o výměře 1.634 m², vedeném jako zahrada, jejichž vlastníkem je společnost XXXXX, a které měly hodnotu 27 milionů Kč,

přičemž měli v úmyslu tyto dokumenty použít k tomu, že jménem O.Š. nebo společnosti XXXXX uzavřou s přesně nezjištěnou společností smlouvu o úvěru na částku ve výši nejméně 12 milionů Kč, při jejímž sjednávání bude za O. Š. vystupovat na základě padělaných dokladů L. M. a tento úvěr neoprávněně zajistí zástavním právem na nemovitostech ve vlastnictví společnosti XXXXX, přičemž vyplacené finanční prostředky použijí pro svoji potřebu a úvěr nebudou ani zčásti splácet, čímž způsobí této společnosti škodu ve výši nejméně 12 milionů Kč,

a L. M. za tímto účelem dne 15. 3. 2021 zajistil u společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX (dále též jen jako „XXXXX“) zřízení webhostingu pro doménu vzkk.cz na jméno O. Š., založil e-mailové schránky XXXXX, XXXXX a XXXXX a téhož dne informace k nim včetně hesel zaslal J. K., a pod jménem O. Š. komunikoval minimálně s P. B., zabývajícím se zprostředkováním půjček a úvěrů,

přičemž ze schránky XXXXX byla následně zaslána na e-mailovou adresu XXXXX rozvaha, výkaz zisku a ztráty a příloha k účetní závěrce společnosti XXXXX za rok 2019 a kopie padělaných dokladů na jméno O.Š. s fotografií obviněného L.M., a ze schránky XXXXX byla vedena komunikace týkající se založení bankovního účtu u mBank a.s. na jméno a další osobní údaje O.Š.

přičemž k dalšímu jednání směřujícímu k uzavření úvěrové smlouvy nedošlo, neboť L. M. byl dne 26. 4. 2021 zadržen policejním orgánem a byla u něj provedena domovní prohlídka, při níž byly zajištěny též padělané doklady na jméno O.Š., a J. K. byl zadržen policejním orgánem dne 1. 6. 2021 a následně vzat do vazby,

v němž je spatřován zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku a přečin padělaní a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť žalovaný skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. **Obžalovaný J. K.** v hlavním líčení prohlásil svou vinu ve smyslu § 206c trestního řádu v celém rozsahu obžaloby. Soud jeho prohlášení viny přijal a rozhodl, že dokazování se neprovede. Jelikož prohlášení viny zahrnuje i srozumění obžalovaného s právní kvalifikací skutků (tedy s tím, jaké trestné činy jsou ve skutcích spatřovány), soud právní kvalifikaci neodůvodňuje.

2. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku soud uloží obžalovanému souhrnný trest, pokud jej odsuzuje za trestný čin spáchaný dříve, než byl soudem I. stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný trestný čin spáchaný obžalovaným. Nyní posuzovaná trestná činnost obžalovaného K. se z časového hlediska dělí do dvou období, a to na období před **18. 11. 2020** a po tomto datu.

3. Jak soud zjistil z **trestního spisu Okresního soudu v Hodoníně sp. zn. 3T 150/2020**, právě 18. 11. 2020 byl obžalovanému K. doručen opis trestního příkazu Okresního soudu v Hodoníně č. j. 3T 150/2020-41, který byl vydán dne 29. 9. 2020. Tímto trestním příkazem byl shledán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterého se dopustil **21. 8. 2020**. Doručením trestního příkazu nastávají stejné účinky jako vyhlášením odsuzujícího rozsudku (§ 314e odst. 8 trestního řádu). Na tom, že právě den 18. 11. 2020 je předělem pro posouzení otázky tzv. souběhu trestné činnosti, nemění ničeho fakt, že trestní příkaz byl v důsledku odporu podaného obžalovaným K. (stalo se tak 26. 11. 2020) zrušen ve smyslu § 314g odst. 2 trestního řádu, protože i v následujícím hlavním líčení byl obžalovaný K. za tento trestný čin pravomocně odsouzen, a to rozsudkem Okresního soudu v Hodoníně č. j. 3T 150/2020-57 dne 2. 2. 2021, který nabyl moci práva 27. 5. 2021, kdy Krajský soud v Brně usnesením č. j. 7 To 92/2021-80 zamítl odvolání obžalovaného K.. Obžalovaný byl odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 30 000 Kč a k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 30 měsíců.

4. Z nyní projednávaných skutků náležejí do období před 18. 11. 2020 skutky popsané v rozsudku v bodech I (*spáchan nejmeně od 15. 10. 2020 do 23. 10. 2020*), II (*spáchan nejmeně od 12. 8. 2020 do 9. 11. 2020*) a IV (*spáchan od 10. 10. 2020 do 21. 10. 2020*). Dále je v souběhu s těmito trestnými činy již vzpomenutý přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku (*spáchan 21. 8. 2020*), za který byl odsouzen Okresním soudem v Hodoníně (viz odstavec 3 odůvodnění).

5. Z **opisu z evidence rejstříku trestů** obžalovaného K. (list č. 2 775) soud zjistil, že dalším (dosud posledním) evidovaným odsouzením je odsouzení v trestní věci Okresního soudu Brno-venkov sp. zn. 30T 7/2018 ze dne 24. 2. 2022. Příslušný trestní spis Okresního soudu Brno-venkov soud k dispozici neměl, neboť Okresní soud Brno-venkov nemohl spis zaslat, protože ten byl s dovoláním předložen Nejvyššímu soudu (list č. 2 753). Soud však měl k dispozici kopie rozsudků soudu I. stupně (listy č. 2 761 - 2 770) i II. stupně (listy č. 2 754 - 2 760) a nakonec i usnesení Nejvyššího soudu (listy č. 2 777 – 2 779) a na jejich základě rozhodl. Z kopií citovaných listin soud zjistil, že **rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov č. j. 30T 7/2018-803** z 24. 2. 2022 (list č. 2 761 a násl.) byl obžalovaný K. odsouzen za dvojnásobný přečin úvěrového podvodu podle

§ 211 odst. 1, 4 trestního zákoníku spáchaný formou organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a za souběžný trestný čin, za který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Hodoníně (blíže viz odstavec 3). **Rozsudkem Krajského soudu v Brně č. j. 3To 79/2022-864** z 11. 5. 2022 (list č. 2 754 a násl.) byl rozsudek soudu I. stupně u obžalovaného K. zrušen v celém rozsahu a odvolací soud znovu rozhodl sám, uznal obžalovaného vinným stejnými trestnými činy na základě stejného skutkového stavu. Výše označený dvojnásobný přečin spáchal obžalovaný **3. 5. 2013 a 19. 6. 2013**. Soud mu za to uložil souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 roků a souhrnný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 30 měsíců. Souhrnný trest nahradil původní tresty uložené obžalovanému Okresním soudem v Hodoníně. **Usnesením Nejvyššího soudu 7 Tdo 1004/2022-962** z 9. 11. 2022 (list č. 2 777 a násl.) bylo dovolání obžalovaného K. odmítnuto. Tedy trestné činy, za které byl nyní popisovanými rozhodnutími odsouzen, jsou také v souběhu s trestnými činy uvedenými v odstavci 4 odůvodnění, protože byly spáchány 3. 5. 2013 a 19. 6. 2013, tedy také před 18. 11. 2020.

6. Za souběžné trestné činy, jak jsou tyto vymezeny v odstavcích výše, soud uložil obžalovanému K. vi tzv. souhrnný trest (viz odstavec 2 odůvodnění), pro jehož uložení platí zásady obsažené v § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Trest se ukládá podle trestní sazby příslušné nejpřísněji trestnému činu (ze souběžných) a nesmí být mírnější než trest, který byl obžalovanému uložen předcházejícím rozsudkem. Připomeňme, že nyní tak soud novým souhrnným trestem nahrazuje předcházející souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 roků a souhrnný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 30 měsíců. Nejpřísněji trestným z těchto souběžných trestných činů je zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku, za který obžalovanému hrozil trest odnětí svobody od 3 roků do 8 roků.

7. Obžalovanému polehčuje, že se na něj hledí, jako by dosud nebyl soudně trestán, jak soud zjistil z **opisu z evidence rejstříku trestů** (list č. 2 775). Obžalovaný má sice celkem 6 záznamů o odsouzení, avšak na první čtyři se hledí, jakoby k nim nebylo došlo, protože se již osvědčil ve zkušebních dobách podmíněných odsouzení, již vykonal tresty zákazu činnosti a odsouzení k peněžitému trestu bylo zahlazeno. Další dva záznamy však znamenají „pouze“ jediné odsouzení, neboť šlo o souběžnou trestnou činnost. Uložené souhrnné tresty jsou nyní nahrazeny tímto novým odsouzením. Soud zohlednil velmi výrazně ve prospěch obžalovaného, že učinil prohlášení viny, čímž opravdu významně přispěl ke zjednodušení a zkrácení řízení před soudem. Na druhou stranu obžalovanému přitěžuje, že se dopustil celkem 9 trestných činů, za které je nyní odsuzován, dále výše způsobené škody – jenom v nyní projednávaných skutcích dosáhla škoda celkem 4 719 530 Kč a hrozilo způsobení další škody ve výši 5 766 595 Kč, což několikanásobně převyšuje spodní hranici tzv. škody značné, tedy částku 1 000 000 Kč ve smyslu § 138 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku [tzv. vyšší škoda jako přitěžující okolnost podle § 42 písm. k) trestního zákoníku]. S ohledem na výše popsané zásady pro ukládání souhrnného trestu nemohl soud uvažovat o mírnějším trestu než nepodmíněném odnětí svobody. Po zvážení všech okolností soud za tuto část nyní projednávané trestné činnosti uložil obžalovanému K. souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 roků, což znamená, že původní souhrnný trest navýšil o 1 rok. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Další dva vedlejší souhrnné tresty – trest peněžitý ve výměře 30 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 30 měsíců – soud „pouze“ zopakoval z prvního odsuzujícího rozsudku Okresního soudu v Hodoníně (viz odstavec 3 odůvodnění). K tomu soud dodává, že prvním souhrnným trestem, který toto odsouzení Okresního soudu v Hodoníně bylo nahrazeno, obžalovanému nebyl znovu uložen onen peněžitý trest (nebyl zopakován rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov – viz odstavec 5 odůvodnění). Ze spisu Okresního soudu v Hodoníně (list č. 105 citovaného spisu) soud zjistil, že peněžitý trest 30 000 Kč byl již obžalovaným zaplacen dne 18. 5. 2022. Soud proto opakuje

tento trest, už z toho důvodu, aby stát nemusel zaplacený trest vracet obžalovanému. Ovšem jeho uložení je dáno charakterem trestné činnosti – mimo jiné je obžalovaný trestán za trestnou činnost v dopravě (nerespektování správního trestu zákazu činnosti), v kterémžto případě jsou majetkové sankce zejména na místě.

8. Do druhého období nyní posuzované trestné činnosti obžalovaného K., tedy po dni 18. 11. 2020, náleží skutek popsáný v bodu III výroku rozsudku, jenž byl spáchán (završeno jeho páčání) 1. 6. 2021. Za tento skutek tak soud ukládal trest samostatně. Obžalovanému za něj hrozil trest odnětí svobody od 5 roků do 10 roků. Polehčující okolnosti jsou stejné, jako ty, které jsou popsány v odstavci 7 odůvodnění. Zde navíc vzal soud do úvahy, že došlo vývojové stadium trestné činnosti dosáhlo „toliko“ přípravy. Přitěžující okolností je, že i tento trest je ukládán za dva trestné činy, přesněji řečeno za přípravu zvláště závažného zločinu a za dokonání trestný čin. V tomto případě však obžalovanému přitěžuje i to, že byl již dříve pravomocně odsouzen za trestnou činnost, neboť již nabyla právní moci předchozí odsouzení Okresního soudu v Hodoníně a následně i Okresního soudu Brno-venkov, avšak je třeba zdůraznit, že s ohledem na uložení souhrnného trestu (rozhodnutím Okresního soudu Brno-venkov) vůči rozhodnutí Okresního soudu v Hodoníně jde o odsouzení jediné. Soud v tomto případě uložil obžalovanému trest odnětí svobody na samé spodní hranici trestní sazby, tedy v trvání 5 roků, po jehož výkon byl zařazen do základního typu věznice s ostrahou. Vedle toho obžalovanému uložil podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku i trest propadnutí věci, jak je přesně uvedeno ve výroku. Jde o propadnutí mobilního telefonu SAMSUNG NOTE 10, SIM karet, tabletu VISIONBOOK a USB flash disku, které byly nalezeny při domovní prohlídce u obžalovaného K. dne 1. 6. 2021 (list č. 952 a násl.), které sloužily jako tzv. nástroje trestné činnosti, čímž se ve smyslu § 135a trestního zákoníku rozumí věc, která byla určena nebo užita ke spáchání trestného činu. Dále soud uložil obžalovanému trest propadnutí náhradní hodnoty podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku (počítače ALL IN ONE LENOVO, adaptéru, tabletu SAMSUNG, klávesnice a stylusu (tedy nástroje pro ovládání a psaní na dotykových plochách obrazovek). Nepodařilo se zajistit výnosy z trestné činnosti (tedy ekonomické výhody pocházející z trestné činnosti, § 135b odst. 1 trestního zákoníku), proto soud rozhodl o propadnutí těchto náhradních hodnot, které taky byly nalezeny při domovní prohlídce u obžalovaného K..

9. **Obžalovaný L. M.** v hlavním líčení prohlásil svou vinu ve smyslu § 206c trestního řádu, a to ve vztahu k bodům I a II obžaloby (nikoliv k bodu III obžaloby). Soud jeho prohlášení viny přijal a rozhodl, že dokazování se neprovede. Jelikož prohlášení viny zahrnuje i srozumění obžalovaného s právní kvalifikací skutků (tedy s tím, jaké trestné činy jsou ve skutcích spatřovány), soud tuto právní kvalifikaci neodůvodňuje.

10. Obžalovanému soud uložil tzv. úhrnný trest podle zásad zakotvených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Úhrnný trest se ukládá podle toho ustanovení trestního zákoníku, které se vztahuje na nejprísněji trestný ze sbíhajících se trestných činů. Nejprísněji trestným z těchto souběžných trestných činů je zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku, za který obžalovanému hrozil trest odnětí svobody od 3 roků do 8 roků.

11. Polehčujících okolností soud u obžalovaného M. neshledal. Přihlédl však k tomu, že prohlásil svou vinu, čímž také on přispěl k výraznému urychlení řízení před soudem. Obžalovanému přitěžuje, že se dopustil čtyř trestných činů, za které je nyní stíhán, a také fakt, že se skutků dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Soud totiž zjistil z **opisu z evidence rejstříku trestů** obžalovaného M. (list č. 2 776), že rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ve věci sp. zn. 21T 51/2019 byl dne 13. 8. 2019 odsouzen za přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku k trestu

odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků. Z toho vyplývá, že obžalovaný se od 13. 8. 2019 do 13. 8. 2022 nacházel ve zkušební době podmíněného odsouzení. Přitěžuje také jemu vyšší škoda, na jejímž způsobení se podílel (v jeho případě činí způsobená škoda celkem 4 701 869 Kč a pokusil se způsobit další škodu ve výši 5 210 008 Kč). Nebylo proto možno v jeho případě uvažovat o trestu na samé spodní hranici trestní sazby, pokud existují pouze přitěžující okolnosti, nikoliv polehčující. Vzhledem k prohlášení viny, také při vědomí, že obžalovanému může být s vysokou pravděpodobností nařízen Okresním soudem v Břeclavi výkon dalšího jednoletého trestu, soud vyměřil obžalovanému trest v délce 4 let, tedy stále hluboko v první polovině zákonné sazby. Pro výkon trestu byl zařazen do základního typu věznice s ostrahou. Vedle trestu odnětí svobody soud obžalovanému uložil také úhrnný trest propadnutí věci – mobilního telefonu SAMSUNG NOTE 20, SIM karet a paměťové karty. Paměťová karta byla nalezena při domovní prohlídce u obžalovaného (list č. 665 a násl.). Mobilní telefon se SIM kartou vydal policejnímu orgánu obžalovaný dne 26. 4. 2021 (list č. 657). Tyto věci sloužily jako tzv. nástroje trestné činnosti, čímž se ve smyslu § 135a trestního zákoníku rozumí věc, která byla určena nebo užita ke spáchání trestného činu.

12. Soud také rozhodl o uplatněných nárocích na náhradu škody. Nároky v trestním řízení uplatnili poškození I. K., M. Ch. K., XXXXX

13. Podle principu prevence zakotveného v § 2900 občanského zákoníku platí, že vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém jednání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného. Tento princip obžalovaní svým jednáním porušili. Podle § 2910 občanského zákoníku platí, že škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Nároky poškozených se tedy opírají o citovaná ustanovení občanského zákoníku.

14. I. K. žádal náhradu škody 2 652 292 Kč 92 h (list č. 212). Ve vztahu k tomuto poškozenému oba obžalovaní prohlásili vinu, soud tedy vychází z toho, že mu způsobili škodu 2 701 869 Kč. Jelikož poškozený žádal náhradu o něco nižší, byla mu přiznána v celém požadovaném rozsahu vůči oběma obžalovaným.

15. M. Ch. K. požadoval náhradu 12 100 Kč (list č. 1 142), což představuje náklady advokátky za účelem výmazu poškozeného z obchodního rejstříku společnosti XXXXX. Taktéž tyto náklady nejsou činěny spornými, soud mu je tedy přiznal vůči oběma obžalovaným.

16. Společnost XXXXX uplatnila nárok na náhradu škody 2 187 043 Kč 80 h včetně příslušenství – zákonného úroku z prodlení (list č. 2 697). Tato částka sestává z poskytnutého (podvodně vylákaného) úvěru, resp. jeho první části, a poplatku za zpracování úvěru. Ve vztahu k této poškozené společnosti oba obžalovaní prohlásili vinu, tedy soud vychází z toho, že přímá škoda způsobená trestnou činností činí 2 000 000 Kč. V této výši soud poškozené společnosti přiznal náhradu škody vůči oběma obžalovaným. Dále jí přiznal úrok z prodlení 8,25 % od 1. dne prodlení, tedy od 4. 11. 2020 do zaplacení. Nárok na úrok z prodlení je zakotven v § 1970 občanského zákoníku, jeho výše je na základě zmocnění podle citovaného ustanovení občanského zákoníku stanovena nařízením vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích. Podle § 2 citovaného nařízení vlády výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž

došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. Ve zbytku uplatněného nároku však musel soud poškozenou společnost odkázat na případné občanskoprávní řízení soudní.

17. Společnost XXXXX uplatnila nárok na náhradu škody 17 661 Kč (list č. 2003). Obžalovaný K. prohlásil vinu, soud tedy vychází z toho, že společnosti byla škoda v této výši způsobena, jak je uvedeno v popisu skutku v bodu III 4. Proto soud uložil obžalovanému K. povinnost zaplatit tuto škodu.

ZPROŠŤUJÍCÍ ČÁST ROZSUDKU

18. **Obžalovaný L. M.** ohledně bodu III obžaloby prohlásil, že se cítí nevinný. Neměl záměr v tomto případě cokoli dokonat. Na svou obhajobu řekl, že s obžalovaným K. se seznámil někdy v roce 2020, v době, kdy jeho dcery (nyní ve věku 12 let a 9 let) byly jejich matkou uneseny do Španělska. Matka dcer měla známost s nějakým Holanďanem, který pracoval v Česku, poté však získal práci ve Španělsku a tak tam matka i s dcerami odcestovala za ním, ačkoliv tak porušila výslovný soudní zákaz (na podporu svých slov předložil obžalovaný M. kopii **usnesení Městského soudu v Brně** č. j. 83P 87/2019-602 z 26. 6. 2020, viz list č. 2 715, z něhož soud zjistil, že soud nařídil předběžné opatření, kterým A. M. M., matce J. M. a A. M., uložil povinnost zdržet se vycestování s dětmi mimo českou republiku bez souhlasu otce, a to do pravomocného skončení řízení o změnu výkonu rodičovské zodpovědnosti a výživného k nezletilým). On začal činit kroky k tomu, aby děti přicestovaly zpět do Česka. Potřeboval peníze mimo jiné na soudní náklady ve Španělsku a tak hledal „jakýkoli zdroj prostředků“. Proto přistoupil na páchání skutků, k nimž se doznal. Přispěla k tomu i situace ohledně epidemie covid-19, kdy sám nebyl schopen v té době kvůli panujícím omezením běžného života sehnat zakázky, aby si mohl vydělat peníze poctivě. Z trestné činnosti, ohledně níž prohlásil svou vinu, získal on sám 380 000 Kč, což stačilo na jeho náklady jak soudu ve Španělsku, tak na úhradu některých jeho dluhů. Soud ve Španělsku „vyhrál“, tamní soud rozhodl, že děti se musejí vrátit do Česka. Tento rozsudek obdržel v prosinci 2020 (kopii rozsudku bez překladu obžalovaný také předložil soudu, je žurnalizována na listu č. 2 721 a násl.). Neměl už proto ani onu majetkovou potřebu dále získávat peníze trestnou činností. Když ho obžalovaný K. po jisté odmlce vyzval k účasti na „akci Š.“, projevil svou nechuť pokračovat, kterou však obžalovaný K. nepřijal. Začal ho nutit k další spolupráci, zastrašoval ho, neustále se ho snažil kontaktovat, postával u jeho bydliště, případně tam za sebe obžalovaný K. posílal svého známého A.. Obžalovaný M. se obžalovaného K. bál, nevěděl, jak se ho zbavit, jak se vymanit z jeho vlivu. Rozhodl se proto, že bude nespolehlivým, že nedodrží, co případně slíbí, že budou vznikat zbytečné náklady, a tak se mu podaří docílit toho, aby mu obžalovaný K. dal pokoj. Obžalovaný trval na svém, že od počátku nechtěl na tomto skutku brát účast, nechtěl ho spáchat, neučinil také žádné aktivní kroky, které by byly k dokonání skutku efektivní. Nereagoval na výzvy obžalovaného K., když mu například zasílal nějaké informace k podkladům, které měly sloužit pro získání úvěru. Obžalovaného K. obelhával, když mu například tvrdil, že telefonoval s někým z úvěrové společnosti a jednal s ním, ačkoliv to nebyla pravda. Byl nucen odcestovat do Jihlavy, vezl ho K. známý A., měl za úkol tam založit bankovní účet. Do banky tedy zašel, zajímal se však pouze povšechně o podmínky vedení účtu, ale žádný účet nezaložil. Snažil se získat čas a prokázat svou neschopnost a nespolehlivost. U K. doma mu spíše jen pomáhal se založením internetových domén „vzkk“, byl donucen se nechat vyfotit (dokonce byl tehdy v cyklistickém úboru, na vyjížděce na kole byl odchycen K. a A. a přinucen nechat se kdesi na Zvonařce v Brně vyfotit na průkazovou fotografii). Nepřijímal hovory na kontaktním telefonu, který mu byl svěřen obž. K.. Falešný občanský průkaz O.Š. mu předal obžalovaný K., M. si ho sice vzal, ale nijak s ním nenakládal. Předstíral před K. různá jednání, kterých se měl účastnit, avšak byly to jeho smyšlenky.

19. Proti obžalovanému M., přesněji řečeno jeho obhájebě, stojí výpověď obžalovaného K., který reagoval na obhajobu obžalovaného M.. Obžalovaný K. řekl, že na „akci Š.“ s obžalovaným M. spolupracovali. Ptal se M., jak tato věc postupuje, jestli „získal nějaký kontakt“, on ho vždy ubezpečil, že ano, že mluvil s nějakými lidmi, kteří po něm chtějí nějaké podklady, které M. slíbil zpracovat. Asi dvakrát třikrát čekal na obžalovaného M. u jeho domu, jak vyplývá z komunikace, někdy musel obžalovaný K. použít pro komunikaci s M. jiné telefonní číslo, aby vůbec měl šanci „ho nahnat“. Pokud nemohl na schůzku přijít sám, poslal svého známého A.. Odmítl však, že by M. nějak pronásledoval. Připustil, že při komunikaci s M. občas použil vulgarismy, když se ho např. nemohl dočkat, to ovšem nepovažuje za výhrůžky. Byl to spíše on, obžalovaný K., kdo nabádal obžalovaného M., aby od této „akce“ raději ustoupili, pokud by neměla dopadnout dobře (*je lepší dát od toho ruky pryč, než aby to spadlo a byl z toho fakt průser*). To obžalovaný M. ho ubezpečoval, že vše je na dobré cestě, v pořádku. Dokonce i poté, co byl M. poprvé zadržen policisty, tak dále „tlačil K. do akce Š.“. Obžalovaný K. připustil, že právě on získal (od C. P.) kontakt na úvěrovou společnost ve Zlíně, která měla poskytnout úvěr 12 000 000 Kč. Připustil také, že společnost XXXXX vyhledal on, K..

20. Obžalovaný M. na výpověď obžalovaného K. reagoval v podstatě slovy, že každý z nich „mají asi jiné pojetí reality“. Odmítl, že by právě on, obžalovaný M., byl hnací silou „akce Š.“.

21. Se souhlasem stran soud přečetl podle § 211 odst. 1 trestního řádu protokoly o výsleších svědků.

22. **Svědék O. Š.** (listy č. 1785-1787) řekl, že vlastní několik (!) středních a vysokých škol a je zapojen v desítkách dalších firem. Společnost XXXXX je mrtvá firma, která vlastní parcelu – zahradu v Praze 4, kterou zakoupila před asi 15 lety za asi 17 milionů korun. On je v této společnosti jednatelem, společníkem je jistá lichtenštejnská společnost, k níž má vztah buď jeho otec nebo jeho právník. O tom, že by se měl stát obětí trestného činu, se dozvěděl až od policie. K možnosti zneužití jeho občanského průkazu řekl, že v minulosti jeho scan posílal různým bankám či leasingovým společnostem, může tedy „kolovat někde po internetu“.

23. **Svědék A. A.** (listy č. 269-276) řekl, že v letech 2020 a 2021 dělal obžalovanému K. řidiče. Přes něj se seznámil také s obžalovaným M.. Se souhlasem K. také asi třikrát čtyřikrát zavezl někam obžalovaného M., jednou do Prahy, potom v okolí Brna. Jednou na žádost obžalovaného M. oznámil na policii krádež telefonu, aby mohlo být příslušné telefonní číslo obnoveno (*viz skutek I, pozřn. soudu*). V minulosti mu M. nabízel drogy jako splátku dluhu. Připustil, že mohl pětkrát šestkrát vyhledávat obžalovaného M. v jeho bydlišti. Nic bližšího či určitějšího svědek neřekl. V reakci na toto svědectví obžalovaný M. prohlásil, že on nikdy nežádal nějaký odvoz od A.A., pokud spolu někam cestovali, bylo to vždy na popud obžalovaného K., který ho někam za nějakým účelem (třeba za účelem podpisu nějakého dokumentu) posílal.

24. **Svědék M. D.** (listy č. 282-284) se vyjádřil k tomu, odkdy a odkud se zná s obžalovaným K.. Obžalovaného M. nezná. Jinak neřekl vůbec nic určitého.

25. **Svědék V.M.** (listy č. 321-329) neřekl k podstatě projednávané věci vůbec nic. Pouze popsal, jak a kdy se seznámil s oběma obžalovanými. Jednou při návštěvě u L.M. doma zahlédl na obrazovce počítače jeho fotografii na občanském průkazu znějícím na jméno cizí osoby. Toto však přešel, nijak se o to více nezajímal.

26. **Svědék M.V.** (listy č. 344-349) zná oba obžalované. Bylo mu známo, že děti obžalovaného M. byly „uneseny“ do Španělska a M. sháněl peníze, aby je mohl získat zpět. Jinak k věci neuvedl nic podstatného.

27. Se souhlasem stran soud přečetl podle § 211 odst. 6 trestního řádu úřední záznamy o podaných vysvětleních.

28. **L. F.** (listy č. 294-296) zná obžalovaného M., dříve byli i spolupracovníci. K podstatě tohoto skutku však neuvedl nic důležitého.

29. **A.H.** (listy č. 301-303) je policistka, v informačním systému policie poznala na dvou fotografiích obžalovaného M..

30. **C.P.** (listy č. 1190-1193 a 1195-1196) se vyjadřoval nejdříve ke své činnosti ve prospěch M. Ch. K., tedy ke skutku v bodu II, který však není odůvodňován, neboť ohledně něho oba obžalovaní prohlásili svou vinu. Dále řekl, že se zná s jistým K., který bydlel poblíž Kyjova (*pozn. soudu-pravděpodobně se jedná o obžalovaného K.*). Ten se před ním zmínil mimo jiné o tom, že má známého, který v Praze vlastní pozemky v hodnotě milionů korun, které chce snad prodat nebo je použít pro získání úvěru, to si už nepamatoval. V této záležitosti tedy C. P. doporučil svého známého B. (přezdívka) ze Zlína, který se pohyboval v realitách (*pozn. soudu – jde o P.B.*).

31. Soud vyslechl **svědka P.B.**. Ten se však ve spontánní části své výpovědi svěřil pouze s tím, že vůbec neví, o jakou záležitost, kterou soud projednává, se jedná. Obecně se vyjádřil k tomu, že v minulosti byl prostředníkem mezi investory a zájemci o úvěry nebankovního typu. Poté, co byl soudem seznámen s podstatou skutku v bodu III obžaloby, řekl, že se jenom velice matně vzpomíná, že v minulosti asi dvakrát telefonicky jednal s člověkem, který měl mít zájem o poskytnutí úvěru, který by byl zajištěn nějakou nemovitostí v Praze. Nicméně jednání s oním člověkem k ničemu nevedlo, nebyly poskytnuty potřebné podklady pro investora, tedy celá záležitost velmi rychle bezvýsledně skončila. V tomto duchu také komentoval komunikaci, která je zachycena na listu č. XXXXX, s níž byl soudem seznámen. Potvrdil, že telefonní číslo XXXXX svědek používal.

32. Z výpovědí výše uvedených osob soud nezjistil nic, co by rozhodujícím způsobem usvědčovalo obžalovaného M. z úmyslné účasti na přípravě projednávaného trestného činu. Tyto osoby obhajobu obžalovaného M. neprolomily.

33. K návrhu obhajoby obžalovaného M. soud přečetl následující listiny.

34. **Úřední záznam Policie ČR – přepis nahrávky** komunikace mezi obžalovanými z 19. 8. 2021 (listy č. 556-560). Obžalovaný K. ve vztahu k jakémusi pozemku říká, že potřebuje pouze komunikaci, na což obžalovaný M. reaguje, že se mu do toho nechce, načež obžalovaný K. říká, že nabízí dobré prachy jenom za to, že dvakrát za den odepíše na email, obžalovaný M. namítá, že potřebuje čas si všechno rozmyslet, obžalovaný K. ho ubezpečuje, že vše je nachystané, je připravena SIM kartu pro požadovanou komunikaci, tudíž obžalovaný M. nebude muset používat své telefonní číslo pro vedení žádané komunikace, M. opět oponuje, že se mu do této akce nechce, obžalovaný K. naléhá, že „je tam nějaká dvanáctka, čtverka je pro obžalovaného M.“. Obžalovaný M. doplnil u hlavního líčení, že záznam pořídil on po domluvě s policisty, z komunikace je zřejmé, kdo byl „hlavou akce Š.“.

35. **Výpis z komunikace** prostřednictvím aplikace WhatsApp (list č. 751) zpráva z 15. 3. 2021 v čase 7.47 hodin (*Už jsem na nádraží v Krpoli*), což podle obžalovaného M. je důkazem toho, že v den, kdy se posílaly zprávy s fotografiemi hesel a přístupových jmen, byli spolu oba obžalovaní, obžalovaný M. odjížděl za obžalovaným K. do XXXXX.

36. **Výpis z komunikace** prostřednictvím aplikace WhatsApp (list č. 756), které podle obžalovaného M. je příkladem typické komunikace mezi obžalovanými. V textu obžalovaný K. (za nestálého používání nejhrubších vulgarismů) napadá obžalovaného M., hrozí mu, že se ještě bude divit, že on mu zajišťuje jídlo a M. se zachoval, jak se zachoval, že se M. mýlí, jestli si myslí, že K. nad vším mávne rukou, že mu nedá jediný den klidu, at' dodělají, co je a pak se nemusejí v životě potkat apod.

37. **Výpis hovorů** z mobilního telefonu obžalovaného M. (listy č. 783-784), které mají dokládat „jednosměrnost komunikace“, tedy, že pouze obžalovaný K. kontaktoval obžalovaného M.

38. **Úřední záznam Policie ČR** (list č. 1829) o zprávě společnosti mBank, z níž vyplývá, že osoba vystupující pod jménem O.Š. měla prostřednictvím emailové komunikace z adresy XXXXX prostřednictvím internetu požádat o založení úvěru a o hotovostní úvěr ve výši 130 000 Kč, k podpisu smlouvy o založení účtu mělo dojít v Jihlavě, kam se však žadatel nedostavil, žádost o hotovostní úvěr byla stornována, protože žadatel nedokončil založení účtu. Podle obžalovaného M. to dokládá jeho nechuť se v této záležitosti angažovat, spolupracovat a obžalovaným K..

39. Skutek v bodu III obžaloby, za který soud obžalovaného M. zprostil obžaloby, je kvalifikován také ve vztahu k němu jako zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku. Podle § 13 odst. 2 trestního zákoníku je k trestní odpovědnosti za trestný čin třeba *úmyslného zavinění*, pokud zákon výslovně nestanoví, že stačí zavinění z *nedbalosti*. Ostatně *příprava* (jakožto stadium trestného činu) záleží podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku v jednání, kterým pachatel *úmyslně* vytváří podmínky pro spáchání zvláště závažného zločinu. Soud tedy hodnotil obhajobu obžalovaného z hlediska zavinění, tedy vnitřního vztahu obžalovaného k podstatným složkám trestného činu. Zavinění je z hlediska teorie trestního práva vystavěno na složce *vědění* a *vůle*, přičemž vůle zahrnuje chtění (u úmyslu přímého) nebo srozumění (u úmyslu nepřímého). Jednoduše řečeno, pokud pachatel rozhodně skutečnosti *nechce*, ani s nimi není *srozuměn*, není tu žádný volní vztah, není tu zavinění. Zavinění se musí vztahovat na všechny znaky skutkové podstaty (s výjimkou znaků subjektivní stránky trestného činu), tedy se vztahuje na chování pachatele, které se v realitě projevuje. Sama obžaloba tento skutek ve vztahu k obžalovanému M. popisuje tak, že se měl s obžalovaným K. dohodnout na vylákání úvěru ke škodě úvěrové společnosti, přičemž si oba obžalovaní měli zjistit informace o společnosti XXXXX z obchodního rejstříku a z katastru nemovitostí, obžalovaný M. měl vystupovat jako O.Š., za tímto účelem měl vytvořit webhosting pro doménu vzkz.cz a emailové schránky a měl komunikovat nejméně s P. B.. Obhajoba obžalovaného M., že na tomto skutku se již podílet nechtěl, že seč mohl odolával tlaku a nucení ze strany obžalovaného K., nebyla prolomena, nebyla vyvrácena. Informace z obchodního rejstříku, jakož i z katastru nemovitostí, jsou veřejně přístupné, dokonce i dálkově. Obžalovaný M. sice dálkově požádal o založení účtu, ba dokonce i o úvěr, avšak založení účtu nedokončil, ačkoliv mu v tom jistě nic nebránilo, do Jihlavy odcestoval, avšak jednal tak, že k založení účtu ani nedošlo. S P. B. jednal pouze telefonicky, dvakrát, opět způsobem, který v P. B. nevzbudil důvěru, nezaslal žádné podklady pro získání případného úvěru, jednání zkrachovala. Komunikace mezi obžalovanými potvrzuje obhajobu obžalovaného M., že tak činil navzdory požadavkům J. K.. Trestní odpovědnost za přípravu podle § 20 odst. 3 trestního zákoníku zaniká mimo jiné tehdy, když pachatel dobrovolně upustí od dalšího jednání směřujícího ke spáchání zvláště závažného zločinu a odstraní nebezpečí, které případně vzniklo zájmu chráněnému trestním zákoníkem z podniknuté přípravy. Kroky, které obžalovaný M. učinil, byly jakými prvními a základními kroky, které mohly směřovat k podvodnému dosažení úvěru, samy o sobě však vážné nebezpečí ani nepředstavovaly, obžalovaný v nich nepokračoval, byť k tomu byl obžalovaným K. nucen. Z toho, co soud o jednání obžalovaného M. v tomto případě zjistil, plyne, že skutečně neměl v úmyslu učinit natolik významné kroky, aby úvěr byl

skutečně získán. Nebylo prokázáno jeho zavinění, proto nejde v jeho případě o trestný čin, proto jej soud obžaloby za tento skutek zprostil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Odvoláním může napadnout rozsudek státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, v prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl.

Právo podat odvolání nepřísluší těm, kdož se ho po vyhlášení rozsudku výslovně vzdali.

Brno 25. listopadu 2022

Mgr. Dušan Beránek v. r.

předseda senátu